

tilbagebetale ethvert overskydende kilde-skattebeløb til den retmæssige ejer. Den kan imidlertid i stedet for at anvende denne ordning med skattegodtgørelse indrømme tilbagebetaling af kildeskatten.

- (22) For at undgå markedsforstyrrelser bør dette direktiv i overgangsperioden ikke gælde for rentebetalinger i forbindelse med visse omsættelige værdipapirer.
- (23) Dette direktiv bør ikke forhindre medlemsstaterne i at opkræve andre typer kildeskat af renter indtjent på deres område end den, der er omhandlet i dette direktiv.
- (24) Så længe Amerikas Forenede Stater, Schweiz, Andorra, Liechtenstein, Monaco, San Marino og medlemsstaternes relevante afhængige eller associerede territorier ikke alle anvender de samme eller tilsvarende foranstaltninger som i dette direktiv, vil kapitalflugt til disse lande og territorier kunne hindre, at direktivets formål kan opfyldes. Det er derfor nødvendigt, at direktivet finder anvendelse fra den samme dato, hvor alle disse lande og territorier anvender sådanne foranstaltninger.
- (25) Kommissionen bør hvert tredje år aflægge rapport om, hvorledes dette direktiv fungerer, og forelægge Rådet forslag til eventuelle ændringer, der kan vise sig nødvendige for bedre at kunne sikre en reel beskatning af indtægter fra opsparing og afskaffe uønsket fordrejning af konkurrencen.
- (26) I dette direktiv overholdes de grundlæggende rettigheder og principper, som bl.a. Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder anerkender —

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

AFSNIT I

INDLEDENDE BESTEMMELSER

Artikel 1

Formål

1. Det endelige formål med dette direktiv er at muliggøre, at indtægter fra opsparing i form af rentebetalinger, som udbetales i en medlemsstat til retmæssige ejere, der er fysiske personer med skattemæssig bopæl i en anden medlemsstat, gøres til genstand for reel beskatning i overens-

stemmelse med den sidstnævnte medlemsstats lovgivning.

2. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at de opgaver, der er nødvendige til gennemførelse af dette direktiv, udføres af betalende agenter etableret på deres område, uanset hvor debitor for den fordring, der giver renten, er etableret.

Artikel 2

Definition af retmæssig ejer

1. I dette direktiv forstås ved »retmæssig ejer« enhver fysisk person, der modtager en rentebetaling, eller enhver fysisk person, for hvem en rentebetaling er sikret, medmindre han fremlægger bevis for, at betalingen ikke er modtaget eller sikret til hans egen fordel, dvs.

- at han optræder som betalende agent i henhold til artikel 4, stk. 1, eller
- at han optræder på vegne af en juridisk person, en enhed, der beskattes af sit overskud i henhold til de generelle ordninger for erhvervsbeskatning, et investeringsinstitut, der er godkendt i overensstemmelse med direktiv 85/611/EØF, eller en enhed, hvortil der er henvist i artikel 4, stk. 2, i nærværende direktiv, og i sidstnævnte tilfælde meddeler navn og adresse på den pågældende enhed til den økonomiske aktør, der foretager rentebetalingen, hvorefter den sidstnævnte indberetter disse oplysninger til sit etableringslands kompetente myndighed, eller
- at han optræder på vegne af en anden fysisk person, der er den retmæssige ejer, og meddeler den betalende agent den retsmæssige ejers identitet i henhold til artikel 3, stk. 2.

2. Hvis en betalende agent har oplysninger, der tyder på, at den fysiske person, der modtager en rentebetaling, eller for hvem en rentebetaling er sikret, muligvis ikke er den retmæssige ejer, og hvis denne fysiske person hverken er omfattet af stk. 1, litra a), eller stk. 1, litra b), træffer han rimelige foranstaltninger til at fastslå den retmæssige ejers identitet i henhold til artikel 3, stk. 2. Hvis den betalende agent er ude af stand til at identificere den retmæssige ejer, behandler han den pågældende fysiske person som den retmæssige ejer.